

Jeg undrer mig virkelig meget over det. Jeg undrer mig virkelig over, at det på intet tidspunkt har været muligt at få et svar fra hverken økonomiministeren eller statsministeren om dette projekt. Vi hørte den socialdemokratiske ordfører citere fra en pressemeddelelse fra Trafikministeriet om, at det går så godt, så godt, men det er ikke noget, der overbeviser os særlig meget, må jeg altså indrømme; det minder mest om en besværgelse. Vi mangler stadig væk et helt klart svar – også efter hr. Anders Fogh Rasmussens tale, som jeg er helt enig med hr. Steen Gade i i virkeligheden trækker tæppet væk under dette projekt, fordi det bygger på nogle realrenteforudsætninger, som er helt urealistiske. Det ved alle, der har forstand på disse spørgsmål. Sker det bare en lille ændring i realrenteforudsætningerne, falder det hele fra hinanden. Det var det, hr. Helge Mortensen erkendte her for nylig, da han udtalte, at man så var nødt til at putte offentlige penge ind i det. Jeg tror også, at hr. Peter Duetoft fra CD har nævnt det. Jamen så falder projektet jo fra hinanden!

Lad mig igen stille spørgsmålet: Giver det ikke anledning til, vi får en revurdering af dette projekt?

Jeg må spørge Det Radikale Venstre, som jo ellers altid gør et stort nummer ud af, at de er et meget ansvarligt parti og står for den økonomiske ansvarlighed, om de virkelig kan leve med en regering, der bliver ved med at holde hånden over en sådan økonomisk uansvarlighed, som tilfældet er her. Er der ikke så meget desto mere grund til, at vi nu får en reel undersøgelse af det?

Vi forstår det ikke. Vi venter stadig væk på at få en revurdering fra statsministeren, fra økonomiministeren, fra regeringen af hele Øresundsprojektet.

Statsministeren var inde på spørgsmålet om arbejdsløsheden. Det er jo rigtigt nok, at det er fint, der er sket et fald på godt 8.000. Det er et stort fald, ja. Men jeg husker, hvad regeringen sagde under valgkampen, da der pludselig skete en stigning i arbejdsløsheden, nemlig at det skyldes statistiske fænomener. Det er statistikken, der er skyld i, at arbejdsløsheden nu stiger. Og sådan er det jo altid: Når arbejdsløsheden stiger, skyldes det statistik; når den falder, skyldes det regeringens fremragende økonomiske politik.

Vi er naturligvis alle sammen glade for, at der er sket et fald i arbejdsløsheden, og vi håber på, at den vil falde yderligere, men vi er jo stadig

væk ganske langt fra at få arbejdsløsheden ned på et niveau, der er blot rimelig acceptabelt. Vi har stadig væk 330.000-340.000 arbejdsløse, og der er jo ikke meget, der tyder på, vi får det fundamentale fald i arbejdsløsheden, som der er så stærkt brug for, og derfor er vi nødt til at indtænke andre modeller med fordeling af arbejdet, med en udbygning af skraldemandsmodeller osv.

Statsministeren havde en række betragtninger om det sociale område, pligter og rettigheder. Han nævnte hr. Jacob Haugaards bemærkninger om, at penge ikke er alt. Jeg er da helt enig i, at vi også er nødt til at inddrage spørgsmål om medmenneskelighed, om humanisme i alle disse sammenhænge, men penge er altså også noget. Når man taler med efterlønsmodtagere, viser det sig, at de faktisk er ganske meget optaget af, at de har svært ved at få det til at løbe rundt. Når man taler med førtidspensionister, viser det sig, at de er ganske meget optaget af, at de har svært ved at få det til at løbe rundt. Og når man taler med arbejdsløse, viser det sig, at de faktisk er ganske meget optaget af, at de har svært ved at få det til at løbe rundt.

Så hvis al snakken om humanisme og medmenneskelighed skal bruges til, at vi ikke behøver at gøre noget på det økonomiske område, er vi ikke enige, fordi der er behov for, at man får en anden social fordeling, hvor vi også på det økonomiske område gør noget for de dårligst stillede.

Men som sagt, statsministeren håber på fred. Om der kommer fred, synes jeg er svært at sige. Vi vil gerne lægge op til et samarbejde med regeringen, hvis vi kan få rimelig indflydelse på det, men igen må jeg sige til statsministeren, at med sådan almindelig snak om fred og konsensus går det ikke. Regeringen bliver før eller siden nødt til at vælge side mellem højre og venstre i dette Folketing. Vælger man den venstre side, er vi til enhver tid villige til at gå ind og få konkret indflydelse.

Hermed sluttede åbningsdebatten.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.